

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror faktisk, det er positivt forkert at antage, at man ikke kan have udvikling uden at gå ind for høje standarder fra starten. Det tror jeg faktisk er positivt forkert.

Jeg tror faktisk, det ville være en kolossal fejltagelse, hvis vi rådede udviklingslandene til at starte en industriel opbygning på lave standarder. Den periode i industrialismens udvikling skal de springe over, for hvorfor skulle de gentage vores fejl og få de samme folkesygdomme osv., som vi er plaget af? Det ville da være helt idiotisk af ulandene, og det tror jeg heller ikke de har tænkt sig.

Jeg har snakket med mange mennesker fra ulandene, som har fortalt om, hvordan de har sagt nej til bestemte produktioner, som store selskaber ønskede at sætte i gang, fordi de troede, at de kunne slippe af sted med hvad som helst, bare fordi det var et uland. Men i ulandene er der også en miljøbevidsthed, og den skal vi styrke. Vi skal ikke styrke et synspunkt om, at der skal produceres på bekostning af miljøet, fordi omkostningerne er lavere, og i øvrigt kan problemet ikke isoleres til de fattigste ulande, for det handler jo om en generel sænkning af standarderne, i hvert fald forslaget om sænkning af standarden for aflatoksin.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at gentage mit spørgsmål: Synes hr. Keld Albrechtsen, der kunne være grund til at fremskaffe en øget dokumentation på området med henblik på rent faktisk at kortlægge konsekvenserne for ulandene? Det er jo ikke altid sådan, at de farlige stoffer tilføres i form af pesticider eller den slags.

Helt typisk er de produkter, som de mindst udviklede lande har mulighed for at eksportere, ganske simple landbrugsprodukter, og man ikke er nået så langt med forædlingen, at man kan frasortere alle de skadelige ting. Nu ved jeg jo, at hr. Keld Albrechtsen er meget imod bioteknologisk udvikling, i hvert fald hvis der er gensplejsning med i billedet, så det kan de heller ikke benytte sig af. Men hvad skal vi så gøre med de ulande, hvor problemet er, at det skadelige middel, man sprøjter med, er et led i landbrugets traditioner, som man ikke lige kan komme af med?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

En lang række ulande er faktisk modstandere af gensplejsning og vil ikke have det ind over deres grænser.

Hr. Martin Lidegaard har lige sammen med mig været i Mexico med Miljø- og Planlægningsudvalget, og vi har set, hvordan de står i problemer til halsen på grund af spredning af gmo fra USA. De allerfleste mexicanere vil bare ikke have det, uanset om man prædiker nok så meget for dem om, at de måske kunne få en økonomisk gevinst ved at skifte afgrøder. De vil bare ikke have det.

Der er en kæmpe stor miljøbevidsthed i en række ulande, især i Latinamerika vil jeg påpege, og vi skal da ikke tilskynde dem til at smutte over, hvor gærdet er lavest, sådan som vi selv gjorde. Vi skal tværtimod tilskynde dem til at søge høje standarder, også af den grund, at hvis de vil eksportere til Vesteuropa er det vigtigt, at deres produkter står højt i anseelse hos forbrugerne, og at forbrugerne ikke med god grund kan have mistanke om, at det er noget, der er fuldt af gift.

Ulandene skal kunne dokumentere, at deres produkter er gode, for ellers kan de ikke få dem solgt. Jeg ved, at hr. Martin Lidegaard f.eks. går ind for produktion af og støtte til bæredygtige bananer, og det er et typisk eksempel på, hvordan man kan bane sig vej til markedet. Man vil aldrig kunne gøre det ved at sælge elendige produkter med gift i.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det næste ordfører.

Kl. 17.40

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Kristendemokraterne kan være enige i, at hensynet til udviklingslandene gør, at EU's love og regler skal konsekvensvurderes. Det er dog lidt interessant læsning for en Kristendemokrat, når der står:

»... de standarder, EU har vedtaget på fødevarer-, sundheds- og miljøområdet, forhindrer udviklingslandene i at eksportere deres produkter til EU-landene. I adskillige tilfælde har EU fastlagt langt strengere standarder end fastsat i Codex Alimentarius.«

Det er godt, man ikke hedder sådan noget, men det betyder altså det internationale standardiseringsorgan. Vi har fået at vide i dag, at vi